

Bijgevolg zal de Commissie bij de Duitse autoriteiten tussenbeide komen om de door het geachte parlementslid aan de kaak gestelde feiten na te trekken.

(¹) PB L 62 van 15.3.1993.

(²) PB L 2 van 5.1.2001.

(2002/C 205 E/239)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0799/02
van Niels Busk (ELDR) aan de Commissie

(14 maart 2002)

Betreft: De ziekte van Newcastle bij aalscholvers

In september 2001 werd in het kader van een onderzoeksproject in Denemarken de besmettelijke pluimveeziekte, de ziekte van Newcastle, aangetroffen in een monster genomen bij aalscholvers.

De geldende wetgeving op dit gebied is richtlijn 92/66/EEG (¹) van de Raad van 14 juli 1992 inzake het pluimveebestand, postduiven en andere in gevangenschap gehouden vogels. Deze richtlijn is niet van toepassing op wilde, in vrijheid levende vogels zoals bijvoorbeeld de aalscholvers, maar indien een besmetting geconstateerd wordt, is het de taak van de betrokken lidstaat de Commissie op de hoogte te stellen van de genomen maatregelen.

De richtlijn schrijft tevens voor dat er bovendien minimale communautaire maatregelen getroffen dienen te worden ter bestrijding van de ziekte van Newcastle bij sommige andere soorten dan die welke in de richtlijn zijn vermeld.

De vaststelling van de ziekte van Newcastle bij aalscholvers in Denemarken geeft aanleiding tot het stellen van de volgende vragen:

- Hoeveel gevallen van de ziekte van Newcastle bij aalscholvers werden vastgesteld in andere lidstaten en op welke manier gaat men de strijd tegen deze ziekte aan?
- Gelden bij de uitbraak van ziektes dezelfde richtsnoeren als bij het pluimveebestand, die bepalen dat alle dieren afgemaakt moeten worden, en hoe kan besmetting voorkomen worden?
- Welke communautaire maatregelen zijn er voor de bestrijding van de ziekte van Newcastle bij aalscholvers getroffen?

(¹) PB L 260 van 5.9.1992, blz. 1.

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(22 april 2002)

De ziekte van Newcastle is een virusziekte die voorkomt bij pluimvee en in het wild levende vogels, waaronder waterwild met trekgedrag en andere watervogels. De ernst van deze ziekte wisselt sterk en is afhankelijk van verscheidene factoren, onder meer de virulentie van de afzonderlijke virusstammen en de vogelsoort die als gastheer dient.

In Richtlijn 92/66/EEG van 14 juli 1992 tot invoering van communautaire maatregelen voor de bestrijding van de ziekte van Newcastle zijn de bijzondere kenmerken van deze ziekte in aanmerking genomen en is bepaald in welke gevallen maatregelen dienen te worden getroffen ter bestrijding van de ziekte, bijvoorbeeld bij een ernstige uitbraak onder pluimvee.

Wanneer de ziekte wordt vastgesteld bij in het wild levende vogels, dienen de lidstaten de Commissie daarvan in kennis te stellen. Volgens de officiële gegevens waarover zij beschikt, is de vaststelling van de ziekte van Newcastle bij een aalscholver in Denemarken in 2001 het eerste ziektegeval onder aalscholvers in de EU dat werd gemeld. In de wetenschappelijke literatuur wordt echter al melding gemaakt van ziektegevallen onder aalscholvers in het Verenigd Koninkrijk (Schotland) in de jaren veertig.

Richtlijn 92/66/EEG bevat geen maatregelen voor de bestrijding van de ziekte van Newcastle bij wilde vogels. Het ontbreken van wetenschappelijke kennis over de rol van wilde vogels bij de verspreiding van de ziekte van Newcastle, belemmert tot dusverre de vaststelling van specifieke regels op communautair niveau. Het is dan ook aan de lidstaten om de lokale ziektesituatie te analyseren en uit te maken welke maatregelen met succes zouden kunnen worden toegepast.

(2002/C 205 E/240)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0805/02
van Eurig Wyn (Verts/ALE) aan de Commissie

(21 maart 2002)

Betreeft: Sportvisserij op zee en herziening van het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB)

Sport vissers uit mijn kiesdistrict hebben hun bezorgdheid geuit over het dalende visbestand in hun zeeën en over de daarmee samenhangende milieuschade veroorzaakt door niet-duurzame, commerciële visserijmethoden.

Is de Commissie van mening dat het huidige EU-beleid geen rekening houdt met een op sportvisserij op zee gebaseerde aanpak, een aanpak die zeer succesvol is gebleken in landen zoals de VS, Australië, Nieuw-Zeeland en Argentinië?

Is de Commissie voorts van mening dat bij toekomstige voorstellen betreffende het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB) meer rekening gehouden moet worden met de argumenten die sport vissers aanvoeren? De grote commerciële visserijsector wordt in het huidige beleid sterk bevoordeeld.

Acht de Commissie tenslotte een evenwichtiger aanpak van het visserijbeleid noodzakelijk om de milieuschade te beperken, alsook om de sportvisserij, een sport die alleen al in het Verenigd Koninkrijk door meer dan 1 miljoen mensen uitgeoefend wordt, te beschermen?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(19 april 2002)

De Commissie is zich ten volle bewust van het belang van de sportvisserij op zee en de bijdrage daarvan aan het algemeen welzijn in bepaalde kustgebieden. De Commissie is echter van mening dat de sportvisserij op zee over het algemeen beter vanuit de lidstaten kan worden gereguleerd vanwege hun affiniteit met deze activiteiten en het doorgaans ontbreken van een duidelijke transnationale dimensie.

Dit betekent echter niet dat de sportvisserij geen aandacht van de Gemeenschap verdient. In bepaalde gevallen kan de sportvisserij wel degelijk een communautaire dimensie hebben, bijvoorbeeld wanneer er wordt gevestigd op soorten die reeds onder communautair beheer vallen, of wanneer activiteiten van sport vissers mogelijk in belangrijke mate leiden tot vissterfte onder bepaalde bestanden. In dergelijke gevallen kunnen communautaire maatregelen noodzakelijk zijn en kan van de lidstaten bepaalde maatregelen ten aanzien van de sportvisserij op zee worden verlangd ter ondersteuning van het door de Gemeenschap noodzakelijk geachte beleid.

Wat de inbreng van sport vissers in het communautaire besluitvormingsproces betreft, is het het geachte parlementslid ongetwijfeld bekend dat bij de hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid onder meer voorrang wordt gegeven aan maatregelen om belanghebbenden hierbij meer te betrekken. In dat kader, maar ook in geval van initiatieven van de Commissie op het gebied van de sportvisserij of visserijtakken die voor sport vissers van groot belang zijn, zullen sport vissersorganisaties zeker worden geraadpleegd als eerste belanghebbenden op dit gebied.
